

УВОДНИК

Земља страха

Пише Анкица Весић

О пребијању Теофила Панчића у градском аутобусу скоро да се више нема шта рећи. На ту „тему“, јавно или приватно, огласили су се сви, од председника државе до обичне српске породице, где су се одрасли чланови гласно згражавали, све брижно гледајући у своју децу да, не дај Боже, не постану као они момци што су банули у осамдесетројку, или захваљујући у себи истом Богу што нису таква.

Ипак, можда вреди прозборити коју о томе на шта се то, заправо, протеклих дана, али и година, ми, који себе сматрамо „нормалним светом“, ишчуђавамо, згражавамо, шокирамо? На чињеницу да у овој држави постоје криминалци, силеџије, бахати, гневни људи који своје или туђе проблеме решавају пиштољима, штанглама, ножевима, бомбама? Па њих је било одвајкада, биће их док је света и века, и овде и свугде. Или, можда, што наша полиција не може месецима, годинама или никад, да нађе кукавице са калашниковима, брзим аутомобилима или ове ситније, типа Теофилових, са капуљачама на глави? Нимало не правдајући „плавце“, али, ево, успели су, после десет дана, да нађу нападаче на главу човека који је по њој добио штанглу само зато што се усуђује да јавно, а уз то другачије од неке пожељне, мисли. За полицију и државу велики успех, али хоће ли то променити наше „стање духа“, о чему, заправо, овде треба да буде реч?

Извесно - неће. У овој земљи је, бар две деценије, што би стручњаци за душу рекли, на снази вишак алијенације и анксиозности, а мањак емпатије. У „преводу“, превише смо отуђени, отупљени, заплашени, затворени у себе и своје зидове, а премало спремни да саосећање, грађански активизам и људску кураж, сем вербално, покажемо и делом. Ако се то и деси, а ретко је, онда за то следи награда за подвиг године или бар пријем код градоначелника, какав је недавно имала једна Београђанка, која се, баш у аутобусу, једина супротставила момцима коју су хтели да отму неко дете.

У Теофиловом случају, ниједан путник није хтео да ризикује штанглу и по својој глави. 'Ајде да то некако и разумемо, али зашто су сви журно нестали када су лоши момци отишли, зашто је новинар, крваве главе и повређене руке, сам морао да позове полицију и хитну помоћ, што се, бар анонимно, нико није јавио полицији да се нападачи лакше идентификују?

Зато што је ово, још увек, а биће и за неки месец када будемо славили десет година „демократског 5. октобра“, земља страха, власништво мањине богатих, бахатих, моћних и безосећајних људи, у чијим је рукама судбина већине. Зато генерације младих и даље васпитавамо да гледају „своја посла“, сваког викенда кад изађу у град на прагу подсећамо да се никако и никоме не супротстављају, а кад се у ситне сате појаве на вратима одахнемо што су дошли живи. До следећег пута и нове дозе стрепње и зебње.

Наравно, жао нам је што нечијег сина те суботе није заобишао нож, девојке-жртве обрачуна криминалаца, Теофила и иних, али не бисмо да се у то „мешамо“. Знамо да комшија има обичај да „оплави“ жену, да старца изнад нас данима не обилазе деца, да у суседној згради неко дилује дрогу, али имамо ми своје бриге, доста нам је и њих. А онда, кад чујемо да је комшиница због батина завршила у болници, да је онај старац нађен мртав у стану, дилер продао дрогу детету нашег пријатеља, а Теофил остао на улици „сам као куче“ - питамо се да ли је то могуће?

Па, ето, уверавамо се свакодневно - јесте. И због овакве државе, овакве политике, овакве полиције, оваквих судова, али и због нас, такође „оваквих“. Боле Балашевић је то, још оних деведесетих, преточио у стихове који кажу: *Нису кривци примитивци што су йокуйили маси, коров никне иде јод сийине, свака њима часи, криви смо - шито смо ћушали.*

Живот просечне крагујевачке породице

Кад удари СЕКА ни помоћи ни лека

РАДНИЦИ ФАБРИКЕ
ХРАНЕ ДОБИЛИ СПОР

Камате
увећавају
милионски дуг

страница 5.

ЗАВРШЕНИ РАДОВИ
У ПРВОЈ ГИМНАЗИЈИ

Две деценије
до нових
учионица

страница 11.

СВЕТКОВИНА У
СТРАГАРИМА

Шљива нас
је одржала
- њојзи хвала

страница 14.

Према листи развијености за ову годину, Крагујевац се налази међу 40 градова и општина изнад републичког просека, док је 2005. године био на списку девастираних општина, са мање од 50 посто просечног републичког прихода. По нето личним дохоцима је на 31. месту у земљи

КРАГУЈЕВАЦ – ОД УГРОЖЕНОГ ДО НАТПРОСЕЧНО РАЗВИЈЕНОГ ГРАДА

Дуг пут за пет година

Пише Милош Пантић

Град Крагујевац нашао се ове године међу 40 градова и општина Србије које имају степен развијености изнад просека у Републици. Листа је званично утврђена према статистичким показатељима и објављена 27. јула у државној Уредби, штампаној у „Службеном гласнику“, а састављена је на основу оствареног бруто домаћег производа по глави становника.

По истој Уредби утврђена је и листа развијености региона, по којој су развијени Београдски и регион Војводине, јер имају приход изнад републичког просека, док су регион Шумадије и Западне Србије и регион Јужне и Источне Србије недовољно развијени, јер је њихов просечан приход по становнику нижи од просека у Републици. Статус недовољно развијеног има и регион Косова и Метохије.

Званична статистичка листа, која се објављује једном годишње, служи као полазна основа за помоћ државе недовољно развијеним општинама и примену посебних државних мера за економски угрожене или девастиране општине, где је бруто домаћи производ по глави становника испод 50 посто републичког просека. Овогодишња листа говори о великом напретку Крагујевца, јер се само пре пет година град налазио на списку девастираних општина.

Помогле мере државе

Те 2005. године на листи економски угрожених општина, поред малих и традиционално неразвијених места, нашли су се и градови Крагујевац, Бор и Врање, у којима је приход по становнику био мањи од половине просека у земљи. Зато је био донет посебан државни програм за подстицај развоја ова три града. По речима Владе Вучковића, члана Градског већа за привре-

ду, Крагујевац је најбоље искористио своју шансу, јер је за пет година изашао из зоне неразвијености и нашао се на листи натпросечно развијених, док су Бор и Врање ове године на листи општина које имају између 80 и 100 посто републичког просека у приходима.

Кроз овај посебан програм из 2005. године Крагујевац је добио велику помоћ из Фонда за развој, из којег су пласирани изузетно повољни кредити за развој малих и средњих предузећа, са каматама које су биле 0,5 или један посто, док су се банкарске камате кретале од 12 до 24 посто. Такође су додељивани и грантови (бесповратна средства) за покретање сопственог посла. Крагујевац је искористио највише ових кредита и грантова, каже Вучковић.

Поред тога, град је и сам допринео развоју кроз доношење сопствених мера за подстицање инвестиција, које се огледају у умањењу цене земљишта за производне погоне од три до седам хиљада евра по новозапосленом раднику. Док се последице светске економске кризе нису озбиљније осетиле, у граду је владала коњукура у области некретнина, тако да су све локације које је градска управа обезбедила за нове инвеститоре у том периоду продате. То је омогућило велики раст градског буџета и нова комунална улагања. Такође, по Вучковићевом мишљењу, велики допринос да град уђе у зону најразвијенијих локалних заједница дао је и уговор о оснивању заједничке компаније државе и „Фијата“, потписан 2008. године, који је појачао интересовање других инвеститора за улагање у Крагујевац.

Напредак на листи економске развијености потврдио се и по месту које Крагујевац заузима по висини исплаћених личних доходака у Републици. По речима Наташе Пешић из градске Управе за привреду, ова листа објављује се сваког месеца и последња је сачињена за

јун ове године. По просеку нето личних доходака у том месецу Крагујевац је са 32.423 динара био на 31. месту међу 166 општина у Србији, док је републички просек 34.161 динар.

Угрожене мале радње

Интересантно је да се у овом месецу Лазаревац, са просечних 71.898 динара нето плате, попео на прво место, које је дуго држала општина Нови Београд. Наташа Пешић објашњава да је листа развијености општина важна и због тога што се на основу ње одређује колике ће субвенције држава давати новим инвеститорима по запосле-

Владо Вучковић: Не треба гајити наду у нека радикална побољшања, поготову ако се има у виду да је економска криза највише погодила оне најмање, а то су предузетници, власници радњи из области услуга и трговине

Место околних општина на листи развијености даје суморнију слику. Лапово и Топола су се нашли у другој групи по развијености међу 23 општине у којима је приход по глави становника у распону од 80 до 100 посто републичког просека. Аранђеловац и Баточина су у групи 36 недовољно развије-

них општина са приходом између 60 и 80 одсто републичког просека, док најгоре стоје Рача и Кнић, које су уброяне у групу 40 девастираних општина, са приходом испод 50 посто републичког просека, а у тој групи је и Рековац.

Од већих градова из региона Шумадије и Западне Србије на листи натпросечно развијених, поред Крагујевца као незваничног центра ове статистичке регије, налази се већина већих градова, па су у тој групи Јагодина, Валево, Шабац, Пожаревац, Смедерево, Ужице, Чачак и Крушевац. У другој групи чији је степен развоја на нивоу између 80 и 100 посто републичког просека су Краљево, Параћин и Њуприја.

Владо Вучковић каже да је улазак Крагујевца у групу најразвијенијих велики успех, с обзиром где смо до недавно били, али да је у овом тренутку тешко давати неку превисоку оптимистичку прогнозу привредног развоја града. Битно је да је заустављен пад производње и да се у наредном периоду очекује даљи раст бруто домаћег производа на нивоу града, што даје наду да ће се повећавати и лични доходи.

Ипак, не треба гајити наду у нека радикална побољшања, поготову ако се има у виду да је економска криза највише погодила оне најмање, а то су предузетници, власници радњи из области услуга и трговине. Сведочи смо да велики број ових радњи не може да опстане и да се затварају. Док је градска управа водила евиденцију ми смо податке о затвореним и отвореним радњама имали тромесечно. Међутим, откада то води Агенција за привредне регистре очекујемо да ускоро добијемо податке тек за прошлу годину. Ипак, груба процена је да је на нивоу Републике број новоотворених радњи 50 посто у односу на број затворених, а оцењујемо да је тако и на подручју града. То је знатно погоршање, јер је код нас одрживост отворених радњи била 70 посто, закључује Вучковић.

СПОРАЗУМ „ОРУЖАРА“ И МИНИСТАРСТВА ЕКОНОМИЈЕ

Договор за Имџекс и Сиви дом

После вишедневног запоседања просторија „Заставе импекс“ у Београду постигнут договор да се уговор о закупу „Сивог дома“ ближе дефинише анексом, а да се за „оружаре“ у згради „Импекса“ обезбеди адекватан простор у трајно власништво

Намера Министарства економије да у кругу „Заставе“ формира регионално предузеће за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом путем давања погона Војне фабрике „Сиви дом“ у закупу „Застави инпро“, покренула је питање нерешених имовинско-правних односа између Војне фабрике и Групе „Застава возила“.

Самостални синдикат Војне фабрике прво је закључао погон „Сиви дом“, који је дат у закуп „Застави инпро“, а прошле недеље су „оружари“ блокирали просторије „Заставе импекс“ на шестом спрату зграде на Топличиним венцу у Београду.

У уторак, 3. августа, ипак је постигнут договор којим су „оружари“ били задовољни. У саопштењу за јавност које је потписао председник Самосталног синдиката „Застава оружје“ Драган Илић, пише да је на састанку представника синдиката и министарства економије и одбране договорено да се постојећи уговор са „Застава инпро“ допуни анексом којим ће се ближе одредити елементи закупа простора. А, управо је то што уговор није дефинисао вистину закупнине био разлог протеста синдикалаца.

Договорено је и да се за пословни простор у згради „Заставе импекс“, који је припао „Фијату“, до 30. јуна 2011. године обезбеди нови пословни простор у истој згради у трајно власништво „Заставе оружје“.

■ **Спорни Нови Пазар и зграда код „Сага“**

Иначе, Војна фабрика је из процеса декомпоновања некадашње „Заставе“ изашла са прилично окрњеном имовином. Погон фабрике у Новом Пазару припао је Групи „Застава возила“, просторије на шестом спрату „Заставе импекс“ додељене су фабрици

ДРАГАН ИЛИЋ, ПРЕДСЕДНИК СИНДИКАТА ВОЈНЕ ФАБРИКЕ, ЗАДОВОЉАН СПОРАЗУМОМ

„Фијат аутомобили Србија“, а споран је и део простора Управне зграде код „Сага“.

Зашто су „оружари“ блокирали зграду у Београду? У саопштењу за јавност Самосталног синдиката пише да је истина да је зграда у којој су „оружари“ блокирали шести спрат изграђена највећим делом средствима ове фабрике.

Постоји обимна документација и одлуке надлежних органа, приликом декомпоновања „Заставе“, којима је недвосмислено потврђено да „Застава оружје“ има право на део заједничког власништва, што касније обманама, оп-

струкцијом, а верујемо и криминалним радњама, није извршено, наводи председник Самосталног синдиката Драган Илић.

Због нерешених имовинско-правних односа и актуелних догађања око „Заставе импекс“ и „Сивог дома“ огласио се и синдикат „Независност“ Војне фабрике.

Постепено одузимање једног по једног дела имовине, као и значајно смањивање броја запослених кроз низ социјалних програма озбиљно угрожава способност фабрике да одговори високим захтевима светског тржишта. Став „Независности“ је да овако нагомилани проблеми захтевају системска решења. Зато сматрамо да се у овом тренутку спора због нерешених власничких питања око „Заставе импекс“ мора приступити решавању и осталих питања, као што су Управна зграда, погон у Новом Пазару и остала, каже председник „Независности“ Миломир Вељовић.

■ **Инвалиди привремено у Институту**

„Независност“ сматра да фабрика, у замену за одузету имовину, мора да добије или адекватан простор, или адекватну новчану

надокнаду, коју би могла да уложи у свој даљи развој.

Постигнутим споразумом од 3. августа на прагу је и решење проблема око преласка инвалида „Заставе инпро“ у „Сиви дом“. Због кашњење пресељења био је угрожен рад инвалида рада и особа са инвалидитетом, посебно што је пословодство „ФАС“-а затражило да се иселе из погона који се реновирају за производњу нових модела аутомобила.

Према речима директора „Заставе инпро“ Бранка Вељовића, хала у којој су инвалиди радили припала је „Фијату“ и због реновирања је морала да се напусти. Привремено смо били смештени у погону Механичке обраде, а сада се и тај погон реновира за потребе „Фијата“ и ми смо своју опрему почели да износимо у круг фабрике, каже Вељовић. Он наводи да извоз приколица за Француску, вредан 1,2 милиона евра, већ касни, али и да је партнер рекао да ће кашњење толерисати до краја одмора, односно до краја августа.

Према информацијама из Савеза самосталних синдиката града Крагујевца „Застава инпро“ је привремено смештена у Институту за аутомобиле Фабрике аутомобила у коме ће „Фијат“, како је најављено, отворити своју академију за обуку радника.

Милутиин ЂЕВИЋ

РАДНИЦИ ФАБРИКЕ ХРАНЕ ДОБИЛИ СПОР ПРОТИВ УТП „КРАГУЈЕВАЦ“

Камате увећавају милионски дуг

Привредни апелациони суд у Београду пресудио да УТП „Крагујевац“ бившим радницима Фабрике хране, која је ликвидирана, исплати 1.107.743 динара са каматом од 31. децембра 2002. године, што би по неким предвиђањима могло да изнесе преко пет милиона динара

Пише Милутиин Ђевић

Некадашњи радници Фабрике хране, која је својевремено пословала у оквиру Угоститељско-туристичког предузећа „Крагујевац“, њих 83, тужило је ову фирму и добило спор. Пресуду је донео Привредни апелациони суд у Београду, који је 2. јуна ове године укинуо пресуду Трговинског суда у Крагујевцу од 12. децембра 2007. године и усвојио захтев бивших радника Фабрике хране. Суд је обавезао УТП „Крагујевац“ да бившим радницима исплати 1.107.743 динара са затезном каматом од 31. децембра 2002. године и судске трошкове од 88.000 динара.

Иначе, Трговински суд у Крагујевцу пресудио је да УТП „Крагујевац“ исплати исту своту новца са каматама, али не радницима, него фирми „Производња готових јела“, која у моменту изрицања пресуде више није постојала, јер је стечајни поступак закључен, а фирма отишла у ликвидацију. По закључењу стечаја потраживања су пренета на бивше запослене у Фабрици хране, који су после тога тужили УТП „Крагујевац“.

Суд у Београду обавезао је туже-ног да некадашњим радницима ис-

ФАБРИКА ХРАНЕ ОТИШЛА У ЛИКВИДАЦИЈУ 2006. ГОДИНЕ

плати поменути суму новца, као солидарним повериоцима, што значи да ће 83 тужиоца поделити досуђени новац на једнаке делове. Интересантно је и да је пресуда донета 2. јуна, а да је у крагујевачки Привредни суд стигла тек 12. јула.

■ **Изнаенађени вештак**

Стечај над Фабриком хране, као самосталним друштвеним предузећем, отворен је 31. децембра 2002. године, а закључен 5. маја 2006. године. Према налазу судског вештака предузећа „Производња готових јела“ и УТП „Крагујевац“ имала су пословну сарадњу од 1. јануара 1991. до 30. децембра 2002. године, и то по основу испоруке топлотне и електричне енергије, воде, индустријске паре и производа из про-

грама Фабрике хране. Према овом налазу УТП је Фабрици хране, по основу 165 рачуна из 2001. и 2002. године, за испоручену топлотну и електричну енергију, воду, колаче и пециво дуговао око 1,4 милиона, а Фабрика хране УТП-у је дуговала 552.716 динара.

У образложењу пресуде, између осталог, пише и да се судски вештак по први пут у својој пракси сусрео са оваквом врстом неслагања рачуна. Њему, наимае, како пише у образложењу, није било јасно да једна страна исказе милионска потраживања према другој, а да друга страна исказе да је у претплати, уместо да дугује.

Због тога је судски вештак, да би се отклониле евентуалне сумње, јер није био у могућности да

утврди прецизне податке, 2. децембра 2004. године предложио да се одреди други вештак. Тако је и урађено. После новог вештачења утврђено је да УТП „Крагујевац“ Фабрици хране, односно њеним бившим радницима, на које су по закључењу стечаја пренета потраживања, дугује тачно 1.107.743 динара, плус камате.

Према речима Радише Павловића, шефа регионалног центра Крагујевац Удружења мањинских акционара Србије, који је заједно са Слободанком Ивошевић био правни заступник радника Фабрике хране, првом човеку УТП „Крагујевац“ Миленку Марјановићу било је понуђено вансудско поравнање у коме би се тужиоци одрекли дела камата, али је он то одбио.

■ **О солидарности код „Крста“**

Тужбу против УТП „Крагујевац“ је у старту поднело 83 радника, али се касније у току трајања поступка процесу прикључило још педесетак људи. Павловић објашњава да је пресуда донета само за оне који су и започели овај судски поступак.

Тако гласи пресуда и ту се, бар када је закон у питању, не може ништа више учинити. Битно је и што Апелациони привредни суд раднике третира као солидарне повериоце. Овога тренутка Слободанка Ивошевић и ја имамо 155 овлашћења, јер су се неки људи касније прикључили. Због тога ћемо 16. августа одржати састанак са свим повериоцима код „Крста“, када они сами треба да одлуче да ли ће и они који нису са нама били од почетка процеса добити део досуђеног новца. Мој предлог ће

МИЛЕНКО МАРЈАНОВИЋ, НЕКАДА ДИРЕКТОР, А САДА ВЛАСНИК УТП „КРАГУЈЕВАЦ“

бити да сви буду солидарни и да се нико не исклучи из деобе колача. То ће бити могуће само ако 83 повериоца на које гласи пресуда буду пристали да се одрекну дела новца у корист својих бивших колега. О томе не можемо Слободанка и ја да одлучимо, јер треба сви да се сагласе, објашњава Павловић, додајући да не зна каква би одлука могла на том збору да буде донета.

У регионалном центру Удружења малих акционара Србије у Крагујевцу кажу да су већ ангажовали економске и финансијске експерте да израчунају затезну камату од 2002. године до данас и да ће укупна сума коју ће УТП „Крагујевац“ морати да исплати бити више милиона динара, највероватније пет или шест милиона.

Иначе, према пресуди Апелационог привредног суда УТП треба пресуђени износ да плати у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде. У Удружењу мањинских акционара Србије, међутим, не очекују да ће новац тако брзо лећи на рачуне радника и да ће вероватно доћи до принудне наплате потраживања.

ЖИВОТ ПРОСЕЧНЕ КРАГУЈЕВАЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Кад удари СЕКА, ни помоћи, ни лека

Ако се „прерачунамо”, видимо да нам скоро све паре остану у продавници и на пијаци, јер је храна највећа ставка у нашој кући, кажу у четворочланој породици Миленковић, којима су садашње плате исте као и пре две године

Пише Јаворка Станојевић

Клизане динара, започето крајем 2009. године, ових дана кулминира свакодневним обарањем историјског минимума у односу на вредност европске валуте. Дневним рушењем историјских граница значајног средства плаћања, до почетком августа, вредност динара умањена је за 11 процената у односу на евро. Како већ дуже заковане плате и пензије не прате историјско клизање ка незванично најављеном курсу од 115 динара за један евро, не треба пуно математике да би се израчунало како се ово стрмоглављење домаће валуте одражава на реалну вредност зарада. Друга логична последица депресијација динара је поскупљење робе из увоза, као и оних производа чију цену подижу увозни инпути.

Да ствар буде гора, временске прилике и лоша аграрна политика узели су свој данак у пољопривреди, што је осетно подигло цене пољопривредних производа, па ни пијаци више не може да амортизује удар на скресане кућне буџете. Економисти, такође, упозоравају да би, због поскупљења енергената, ускоро могло да дође до драстичног скока цене грева. Лош род и квалитет овогодишњег рода пшенице могли би, према неким прогнозама, цену векне хлеба да подигну на 50 динара. Најављују се и скок цена нафте и струје, што увек ланчано повлачи бројна поскупљења. А расту и рате кредита везане за страху валуту. Уплашена вртоглавим падом стандарда, Национална организација потрошача је, апелујући да се заштите најугроженији слојеви становништва, израчунала да је до краја јула куповна моћ, у односу на 2008. годину, преполовљена

■ **Продавница и пијаца „прогутају” плату**

Иако би се и здравом логиком могло закључити да, из дана у дан, живимо све теже, статистичка наука и државни званичници нас убедују супротно. Министар трговине и услуга Слободан Милосављевић је, недавно, изјавио да смо у јуну и јулу имали нулту инфла-

ПОРОДИЦА МИЛЕНКОВИЋ, БИЉАНА, АЛЕКСАНДАР, ДАВИД И ТЕОДОРА

цију и да је скок цена био минималан. Статистичари, користећи се уходаном техником којом из тачних података извлаче резултате сумњиве вредности, такође су оптимистично израчунали да је, са просечном јунском зарадом од 34.161 динар, свима била доступна минимална потрошачка корпа, а да нам за ону нешто луксузнију, која се назива просечном, требало 1,2 просечне зараде.

ксандар, запослен у једном јавном предузећу, и Биљана која ради у приватној фирми. Од овог новца, Миленковићи најпре издвоје 12 хиљада динара за комуналија и рату готовинског кредита, који су узели за скромно реновирање стана. Оно што им остане распореде тако да осмогодишња Теодора и двогодишњи Давид добију све што им треба. Они се, потом, сналазе, а отац породице каже да ни сам не

да поједу мало воћа и, ако се нађе, који слаткиш. Све је то више него скромно, али кад уђете у продавницу заврти вам се у глави од цена, а хиљадарка оде док трепнете, прича Александар Миленковић

Глава породице Миленковић каже да је у њиховој кући могућност сналажења доведена до крајњих граница, па морају да проналазе нове начине за преживљавање. То се сада, осим његовог и супругиног одрицања од готово свега што није неопходно, види и у породичној потрошачкој корпи. Ова породица је, према његовим речима, последњих месеци морала да редукује и количину и квалитет намирница које пазари.

■ **А, јесен стиже**

Иако је лето у пуном јеку, Миленковићи са стрепњом чекају јесен када почиње школска година која ће донети нове трошкове за књиге, ужину и све што ће требати Теодори која полази у трећи разред. Давид, коме ће још неко време требати памперс пелене, неће моћи у обданиште, јер родитељи не могу да приуште тај трошак. У помоћ ће притећи бака која, типично за наше прилике, са мужем живи у викендици, како деца не би морала да буду подстари. Ова породица још мора да размисли о издацима за бензин и регистрацију пунолетног аутомобила, који, иначе, користе само за најнужније потребе.

Александар Миленковић каже да не може да направи рачуницу у којој би оно што негова породица зарађује било равно ономе што јој треба. Његова процена је да би им за пристојан живот без луксуза требало најмање 100 хиљада месечно.

Муке ове породице, међутим, многим изгледају као недостижан сан, јер се у бројним домаћинствима живи много горе. У категорију оних који завиде Миленковићима спада бројна армија незапослених, која се из дана у дан увећава. Економисти који, за разлику од статистичара, уместо просека мере масу зарада, упозоравају да је стопа незапослености, која је у априлу 2008. године из-

ПИЈАЦА НЕКАДА БИЛА ЈЕФТИНА, САДА ВИШЕ НИЈЕ

Они који свој живот не мере статистичким упросечавањима и животни оптимизам не темеље на изјавама политичара, међутим, имају своје виђење животне релативности у условима пада реалних зарада удружених са скоком цена.

Типична крагујевачка породица данас савршено јасно види да живи много горе него пре две године. Пад стандарда на својој кожи одлично осећа брачни пар Биљана и Александар Миленковић, који у августу 2010. заједно зарађују исто новца као и пре две године, када је евро вредео 30 динара мање. Ова породица са двоје мале деце месечно, и то не баш редовно, на располагању има 40 хиљада динара, које заради Але-

зна како, јер је све страшно скупо.

- Храна је највећа ставка у нашем породичном буџету и кад се прерачунамо видимо да нам све паре остану у продавници, или на пијаци. Дневно нам, само за храну, треба најмање хиљаду динара, и то под условом да доручкујемо пециво, и за вечеру додамо нешто ономе што је претекло од ручка. Можда некоме то изгледа претерано, али треба имати у виду да је сада почетак августа, а да парадајз још кошта 70 динара по килограму, да паприка не силази испод 50 динара, да литар млека кошта око 60 динара. Онда гледамо да деца купимо нешто мало квалитетнијих сухомеснатих производа, да сваког дана имају месо у тањиру,

носила 14 одсто, у истом месецу ове године премашила 20 процената, значајно смањила укупне приходе становништва. Познаваоци економске науке, такође, указују да је даљи раст евра, који, додуше, даје неопходан ветар у леђа домаћој привреди, јер спречава неконтролисан увоз и повећава зараду извозницима, неминован због исцрпљених прихода од приватизације. Лоша страна довођења вредности домаће валуте у реалне оквире је што ће се, и према стручним и према лаичким оценама, кола сломити на најсиромашнијима. Ту ће се, поред оних који раде за плату која није ни близу републичког просека, и незапослених, наћи и око 700 хиљада пензионера чија пензија не прелази 15.000 динара.

Једина добра страна суноврата стандарда одуваног све јачом промајом у новчаницима је што пад куповне моћи и смањена тражња ограничавају апетите трговаца. Ова економска законитост, према којој нешто може да кошта онолико колико неко може да плати, једини је корективни фактор који, у садашњим условима, цене држи под контролом. Реалност је, на жалост, таква да је купаца све мање и да су нам корпе све празније. Због тога пребогати излози и препуни супермаркети, којима трговци маме ретке муштерије, изгледају као да не припадају ни месту ни времену у којима су че-

У КЕСАМА СУ САМО ОСНОВНЕ ЖИВОТНЕ НАМИРНИЦЕ

кови, картице и акцијска снижења начин преживљавања.

У оваквој ситуацији, за утеху би могло да послужи најављено и дуго одлагано доношење Закона о заштити потрошача, које би требало да uvede нову категорију таквог социјално угроженог потрошача. У овој категорији би се нашли они грађани који нису у стању да сервисирају основне животне потребе и могли би од државе да очекују помоћ у плаћању комуналних услуга. Они који једва састављају крај са крајем не уздају се, међутим, превише у најављену помоћ, јер су слична обећања често остајала мртво слово на папиру.

Мада Влада, најављујући излазак из кризе, поручује да се назире светлост на крају тунела, оптимиста који верују у пословичну српску сналажљивост је све мање. Да је враг однео шалу показују истраживања Агенције за испитивање тржишта ГФК-а, у којима се види да све више људи, који су раније стрепели да неће моћи да плате комуналије, почиње да страхује да неће моћи да се прехране.

ЗАВРШЕНИ РАДОВИ У ПРВОЈ ГИМНАЗИЈИ

Две деценије до нових учионица

Радови на реконструкцији крова започети 1991., а настављени пре две године, коначно су завршени. Добијени простор од око 900 „квадрата“ изгледа готово идентично као и нижи спратови, а недостаје још само опрема

Ледајући споља Прву крагујевачку гимназију мало ко је могао да примети да је једна од најлепших зграда у граду „порасла“ за још један спрат. Заправо, спољни изглед зграде, уколико се изузме уградња кровних прозора, обављена још пре двадесетак година, није ни мењан, али је зато простор у крову комплетно адаптиран. Тако је најстарија Гимназија јужно од Саве и Дунава добила још 900 метара квадратних за учионице и кабинете.

Радови су завршени, а ових дана очекује се да на адресу Гимназије стигне и употребна дозвола за адаптирани простор поткровља. Гимназију, међутим, очекује још један велики посао, а то је набавка намештаја и учила за изграђене кабинете. За ову намену биће искоришћено 1,3 милиона динара које је школа добила од Лутрије Србије, али ова сума покриће набавку само најосновније опреме – клупа и столица.

Када ће школа од националног значаја, коју похађа 1.124 ученика, добити кабинете какве таква установа заслужује зависи од тога када ће се прикупити још 2,5 милиона динара, колико је за опремање савременим училима потребно.

Идеја рођена у невреме

Сређивање простора унутар крова завршено је ових дана, а започело је пре скоро две деценије, за време директоровања Милана Ђокића.

Када сам 1991. године конкурисао за место директора имао сам две идеје за свој мандат – да подмладим колектив и да Гимназија добије још простора који јој је и тада био неопходан, почиње причу легендарни директор Прве крагујевачке гимназије.

Тада се и родила идеја да огроман, неискоришћен, простор унутар крова, који су насељавали шут, отпад и јата голубова, буде адаптиран за кабинете и савремен начин наставе. Намеравало се да се у овом простору опреме мање учионице и кабинети, како би у њима био организована рад у малим групама, па чак и индивидуална настава информатике и језика.

На директору је било да убеди надлежне да се део новца из самоприноса издвоји за потребе гимназије. После низа састанака, Ђокић је у томе и успео, па је ре-

конструкција могла да почне. Архитекта у тадашњем „Застава инжењерингу“ Зоран Милојковић добио је задатак да осмисли тавански простор.

Из крова су избачене гомиле смеће и поломљеног намештаја, од кога су поједини комади датирани још из периода Краљевине Југославије. Голубијег измета било је толико да је, по речима Ђокића, могло да се нађубри добрих пет хектара ораница.

Од Завода за заштиту споменика културе добили смо дозволу да уградимо кровне прозоре, а набавили смо и бибер цреп, како би сачували аутентичност грађевине. Радови су, међутим, започели у најнезгодније време, 1991. године. Сећам се да смо боју за фасаду, која је требало да стигне из Хрватске, чекали месецима, а када је коначно стигла човек који је довезао рекао је како је то њихова последња испорука за Србију, прича Ђокић.

У то време је, поред кровних прозора, урађена је и метална конструкција која носи кров, а уместо каратавана плоча и онда су, због

АДАПТИРАН ПРОСТОР ПОТКРОВЉА

недостатка новца, радови, једноставно, стали. Читавих 17 генерација гимназијалаца матурирало је не дочекавши да седне у нове кабинете и учионице, а онда је пре две године читав посао поново кренуо.

Недостаје новац за опремање

У моменту када је пре две године Прва крагујевачка гимназија славила јубилеј 175 година постојања, Скупштина града понудила је одређену суму која је требало да

ГИМНАЗИЈА ДОБИЛА ЈОШ УЧИОНОЦА И КАБИНЕТА

буде искоришћена за инвестирање у школу.

Логично ми је било да се радови који су започети пре скоро две деценије коначно и заврше. Простор је оно што Гимназији недостаје,

а савремено опремљени кабинети поготово, пошто смо и постојеће, због великог броја ученика, морали да претворимо у учионице, каже садашња директорка Прве крагујевачке гимназије Славица Петковић.

Ангажовали су истог пројектанта, како би чатав посао био завршен у складу са првобитном замишљу. У крову је добијен простор који изгледа готово идентично као и нижи спратови и заузима око 900 метара квадратних. Поткровни простор је издељен на учионице, по површини једнаке као и све остале у згради, а између њих су мањи кабинети који ће бити искоришћени за професорске припреме и кабинете за мање групе ученика. Овај посао коштао је око 20 милиона динара.

ЗАДОВОЉАСТВО БИВШЕГ И САДАШЊЕГ ДИРЕКТОРА: СЛАВИЦА ПЕТКОВИЋ И МИЛАН ЂОКИЋ

Сви радови су завршени, а ових дана очекујемо да нам стигне употребна дозвола, што представља последњу формалност. Уколико успемо да овај простор опремимо онако како смо замислили, врло је могуће и да настава буде организована на другачији начин. Уместо да, као до сад, ученици све часове имају у истој учионици, имали би кабинете за физику, хемију, информатику, језике и све остале предмете. Самим тим и настава би била осавремењена, каже Славица Петковић.

На жалост, на реализацију ове идеје Прва крагујевачка гимназија мораће да причека, пошто је за опремање кабинета у складу са савременим образовним стандардима потребно доста новца.

Ових дана требало би да нам буде пребачено 1,3 милиона динара које смо добили од Лутрије Србије. Тај новац биће уложен за куповину основне опреме – клупа и столица. Међутим, још око 2,5 милиона би, према нашим проценама, било потребно како би за школу била набављена савремена опрема и учила. Министарство просвете, које је права адреса када су набавке опреме у питању, нема овај новац, па ће школа морати сама да се сналази.

Једна од идеја је да се за Прву гимназију, која је пре две године добила статус школе од националног значаја, организује донаторска вечера или нека слична акција, како би била опремљена у складу са својим статусом. Само да до тог момента проново не прођу деценије...

Марија ОБРЕНОВИЋ

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ
КРАГУЈЕВАЧКЕ

| МАРКЕТИНГ

| Телефон: 333 111 333 316

| marketing@kragujevac

Честитке за избор Борке

(Недељне новине „Крагујевачке“, број 64, „У борбу шаљемо Борку“)

Прочитала сам ваш текст о Борки Томић која би требало да буде представник Крагујевца у Бриселу.

Та вест ме је веома обрадовала јер сам познавала Борку док је радила у Бриселу и знам какав је борац (нисте могли да нађете бољи наслов).

Радила је понекад и дању и ноћу да би завршила оно што је наумила.

Сва врата у Европском парламенту отворена су јој, а присуствовала је свим дебатама на којима је могла да допринесе Србији, и то у најтежим временима, када су били сви против нас.

Борила се. Организовала манифестацију пред зградом ЕУ поводом Косова, много пута путовала за Косово да, колико-толико, помогне оном јадном народу који је напуштен од свих. Све је то радила о свом трошку, не мислећи на саму себе и свој интерес.

Зато ме радује овакав пројекат и чињеница да је град Крагујевац послао Борку у Брисел као свог представника, јер сам сигурна да ће испунити све оно што се очекује од ње. Ја ћу бити међу првим инвеститорима који ће, заједно са Борком Томић, покушати да нађе добар пласман.

Још једном поздрављам тај пројекат града Крагујевца.

Са њошовањем,
Мирјана МАКСИМОВИЋ

Припреме од понедељка

ДВА понедељка, 2. и 9. август, фигурирају као почетак припрема кошаркаша Радничког. Од овог који је већ прошао, у тренингу су постојећи играчи и омладинци, док се прави замаха очекује седам дана касније.

Наиме, до тада би требало да се, верује се успешно, окончају преговори са потенцијалним спонзором и одмах потом уговором вежу нови играчи. Подоста је оних на које руководство клуба рачуна да може да замени досадашње ведете, а неки се, наводно, налазе и на репрезентативним списковима.

В. У. К.

Лукоил све ближи

СВЕ је извесније да ће "Лукоил" постати генерални спонзор кошаркаша Радничког. Тренутно су у току преговори на релацији руководство града-руски нафтни гигант, а потом се ниво разговора своди на клупско-донаторски договор.

Кончан расплет очекује се током ове седмице, чиме би се отклонила највећа претња опстанку крагујевачке у врху српске кошарке.

В. У. К.

КОШАРКА

ТИМ РАДНИЧКОГ ВИШЕ "НЕ ПОСТОЈИ"

СТИЖУ НЕКИ НОВИ ЉУБИМЦИ

ЈОШ један од најбољих кошаркаша Радничког, за ког се очекивало да ту и остане, није више члан "црвених". Ради се о крилном центру Марку Бркићу, који ће каријери наставити у пољској екипи Туров из Згоржелеца. Он је укупно пети бивши играч крагујевачког клуба из претходне сезоне, пошто су већ раније отишли Алек-

сић, Милосављевић и Руси Котишевски и Уразманов (нови члан Динама из Москве).

Останак у нашем табору, за сада, потврдили су Чакаревић, Шепца, Мијатовић и Ракић, док управа има намеру да на исто приволи и крилног центра Пантића. Ту је и млади центар Мажибрада, издањак Звездине школе, као и неколи-

ко млађих играча, којима ће, након провере, шанса бити пружена, ако не у првом, оно у пратећем погону Крагујевчана.

Без сумње, биће потребно ангажовање озбиљнијих појачања уколико се жељи задржати или, што и јесте намера, чак и повисити квалитет пруженог прошле сезоне. Из клуба уверавају да "списак жеља" постоји, и то баш амбициозан, али и да док се не затвори финансијска конструкција, неће бити нових имена у дресу "црвених".

В. У. К.

СКОКОВИ У ВОДУ

Младен тик до медаље

СА старог железничког моста у Ужицу, по 19. пут одржани су скокови у воду. 'Ладна Ђетиња "дочекала" је 30-так најбољих српских, међу њима и петорицу Крагујевчана, али и црногорских и босанских такмичара, који су се надметали на другом колу за Куп Србије.

Од наших скакача, најбољим се показао Младен Цветковић, четвртопласирани, коме је бронзана медаља измакла само из разлога што у случају истог броја бодова, предност добија такмичар са нижим стартним бројем. У финале је ушао и Марјан Милановић, и на крају се нашао на десетој позицији.

Последње коло Купа следи већ у недељу, а наступаће се у Пријепољу.

В. У. К.

МУТА БЕ ПОНОВО МОРАТИ НЕШТО ДА "ИЗМИСЛИ"

АТЛЕТИКА

Три одличја јуниорима

ЈЕДНА сребрна и две бронзане медаље припале су атлетичарима Радничког на првенству Србије за млађе јуниоре, одржаном на стадиону "Чика Дача". Александар Стојановић и Марко Лукић довели су два одличја са најкраће тркачке дисциплине, 100 метара, освојивши друго, односно треће место, а бронзом може да се похвали и скакач увис Петар Љушић.

За викенд је у Турској на програму Балканско првенство у овој конкуренцији, а Раднички ће имати двојицу учесника који ће се наћи у саставу наше државне репрезентације, спринтере Стојановића и Лукића.

В. У. К.

ШАХ

Новоселски темпира форму

МЕЂУНАРОДНО првенство Војводине, отвореног типа, играно је у Новом Саду од 25. јула до 1. августа. Један од учесника био је и крагујевачки интермајстор Зоран Новоселски, који је, после девет кола, такмичење званично окончао на 14. месту.

Иначе, капитен Радничког остварио је за поен и по мањи учинак од победника, Руса Крјаквина, и нашао се у групи од чак 14 шахиста са истим бројем освојених бодова, тачно шест. Тиме је потврдио добру форму пред старт екипног шампионата, заказаног за 21. август у Врњачкој Бањи.

В. У. К.

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

Таленти се окупљају

ШЕЗДЕСЕТАК најталентованијих јуниора из целе Србије боравиће за викенд на кампу у Крагујевцу, како би се изабрало њих 45 који ће чинити репрезентацију Србије у наступајућим квалификацијама за Европско првенство, догодине у Шпанији. Интересантно је да ће се на њему наћи и 15 чланова непризнате, СААФ федерације, која паралелно са САФС-ом, где царују крагујевачки "Дивљи вепрови", одржава свој приватан, опет неважећи шампионат.

Иначе, квалификациони турнир биће одржан у Крагујевцу, од 16. до 22. августа. Против наше, али и међусобно, надметаће се селекције Холандије, Чешке и Велике Британије.

В. У. К.

ОДБОЈКА

Узвреће песак

КЛУБ одбојке на песку "Крагујевац" кренуо је са сређивањем одбојкашких терена у Великом парку.

Трогодишња успешна традиција тиме ће бити настављена, а планирано је да се до краја лета одигра и отворено првенство града у одбојци на песку.

В. У. К.

РВАЧИ РАДНИЧКОГ НА ОКУПУ

РВАЊЕ

НА ЈЕЗЕРУ У ШУМАРИЦАМА ОДРЖАНО ПРВЕНСТВО СРБИЈЕ НА ПЕСКУ

Бедуини челичног стиска

ОРГАНИЗАТОР премијерног Првенства Србије у рвању на песку, био је Рвачки клуб Раднички. Надметање је одржано у недељу, на језеру у Шумарицама, а поприште је био тамошњи одбојкашки терен, "подељан" додатним количинама песка. Наступило је пет клубова: Пролетер из Зрењанина, београдски Партизан и Црвена звезда, Витез из Шапца и, наравно, домаћин, са укупно 23 борца, који су се такмичили по важећим правилима светске организације ФИЛА-е и Рвачког савеза Србије.

Најузбудљивији окршаји, подразумева се, виђени су у сениорској конкуренцији. Велику борбу у апсолутној категорији водили су наши и рвачи Партизана. На крају, као победник изашао је члан "црвених" Александар Срејић, др-

уго и треће место припало је представницима "црно-белих", Михајлу Бајловићу и Срђану Клисарићу, а на четвртм се нашао још један Крагујевчанин, Милан Тодоровић.

Најстарији су се борили у још две дисциплине, до 85 и преко 85 килограма. У првој је доминирао Партизановац Бајловић, али сребро и бронзу приграбили су домаћини, Милан Тодоровић и Никола

Јовановић. На домак до медаље застао је Горан Фијат из Пролетера, а као пети такмичење је завршио трећи представник "црвених", Немања Росић. "Стокилаши" су медаље поделили тако што је златну освојио наш Александар Срејић, до њега се нашао Клисарић из Партизана, а "бронзани" је био Крагујевчанин Милан Николић.

Код пионира домаћи рвачи ни-

су имали конкуренцију, па је у лакшој категорији, без борбе, злато припало Игору Вујовићу, док је у тежој, у судару клупских другара бољи од Марка Милошевића био Александар Павловић. У кадетском узрасту до 60 килограма, тројац учесника чинили су опет само рвачи Радничког, па је најсјајнија медаља отишла у руке Стефана Тарцића, сребро је заслужио Младен Поповић, а бронзу његов презимењак Милан. Ови тежи имали су и тежи задатак. Њих четворица поштено су се намучила, и са све три победе злато је око врата окачио Звездаш Никола Тодоровски, други је био Александар Исаиловић из Витеза, а трећи и четврти овдашњи такмичари, Урош Томовић и Страхиња Живковић. Међу јуниорима славили су Шапчани, Мирољуб Ручнов и Витомир Докић, док је последње место на победничком постољу припало Лазару Крстићу, рвачу Радничког. Четврти је био његов клупски исписник Илија Радовановић.

В. У. К.

Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

Разговарао Саша М. Соковић

Драган Ристић, тридесетдогодишњак, сигурно није ни слутио да ће му се живот, за оно што му је одузето, када је 1999. године тешко настрадао у саобраћајној несрећи и постао инвалид, на неки начин вратити кроз стрељаштво. То је, данас, његова опсесија, живот и љубав, у који су укључени његова породица, клуб и сви прави пријатељи и спортисти.

На недавном Првенству света у Хрватској, Ристић је забележио пун погодак. У гађању ваздушном пушком из лежећег става, дисциплини Р5, освојио је златну медаљу и поставио нови светски рекорд. Он је, после основног дела, имао максимални учинак од 600 "убијених" кругова, да би у финалном делу, резултатом 106.6, освојио медаљу и нови најбољи резултат, већи за 0,7 кругова у односу на претходник, постављен 2000. године на Олимпијади у Сиднеју. Другу медаљу, бронзану, присвојио је у дисциплини ФТ2, односно гађању, такозваних, "падајућих мета".

Утисци се још нису слегли, па је наш разговор изнова побудио емоције код новог светског првака и рекордера.

- Тек сада видим колики сам успех остварио. Прва два-три дана, очигледно, нисам био ни свестан учињеног. Имао сам утисак, ето, као да сам на свакодневном вежбању. Али, кад су почеле да пристижу честитке, и то од наших прослављених стрељачких асова, попут Срећка Рајковића, Стеве Плетикосића, Немање Миросављева... постало ми је јасно величине постигнутог резултата.

Дакле, и злато и рекорд.

Ја сам ове године већ пар пута имао максималних 600 у основном делу. То сам успео да поновим и у Загребу, али у финалу је потребно мало и среће. Наравно, и велика количина самопоуздања која долази са напорним и упорним тренинзима. Овога пута све се поклопило, па сам успео да поправим рекорд, постављен на Олимпијским играма у Сиднеју 2000. године.

Овом сјајном резултату, претходило је добро пуцање на светским куповима у Немачкој и Француској, крајем маја.

Сигурно. Нису то ништа мања такмичења од Светског првенства. Али мени су добро дошла, у правом тренутку, како бих проверио своје могућности и што боље се припремио за највеће такмичење особа са инвалидитетом у стрељаштву.

У Немачкој сам био први у дисциплини лежећи, названој Р5, са укупно 705,7 кругова, а у Француској шести са 0,7 кругова мање. Ето, видите за колико мало поена паднете доста у пласману, што говори о томе да је у овом спорту конкуренција страховита.

Златном медаљом на Светском првенству само сте потврдили директан пласман на Параолимпијске игре у Лондону 2012. године, јер сте ту визу оверили још на Светском купу у Немачкој.

То ми је и био циљ. Директни пласман ми много значи у психичком смислу. Знате, сами сте се изборили, ни од кога нисте зависили, ни од чијих резултата, што даје већу дозу самопоуздања.

Сада ћемо се припремати за Олимпијаду, тако да све што до тада освојимо, биће додатни успех. Прво што нас очекује јесте Европско првенство, које ће бити следеће године, највероватније у Турској.

До краја године очекују вас наметања у оквиру Регионалне

ИНТЕРВЈУ: ДРАГАН РИСТИЋ

Једном руком до светског трона

Ове године већ пар пута имао сам максималних 600 у основном делу. То сам поновио и у Загребу, а у финалу, уз мало среће и велику количину самопоуздања успео да поправим светски рекорд, постављен на Олимпијским играма у Сиднеју 2000. године - говори нови спортски идол Крагујевца

лиге, где браните титулу првака.

Да. То је у ствари Лига особа са инвалидитетом међународног програма, такав јој је званичан назив. Одиграно је пет кола до сада, од осам колико их укупно има. Тренутно сам први са три освојена прва места, и по једним другим и трећим. Наредно, шесто коло одржаће се највероватније у Крагујевцу, крајем септембра. Надам се да ћу успети да одбраним титулу.

Да ли смемо да питамо како финансијски "пролазите"? Имате ли пара за такмичења?

У овој години Параолимпијски комитет обезбедио ми је средства за само једно такмичење, Светски куп у Немачкој. На други, у Француску, отишао сам уз помоћ моје породице, те Енергетике и њеног директора Николе Петровића, као и мог клуба - "Чика Мате".

Уз то, да напоменем, на свако такмичење, због инвалидитета, морам да имам и асистента, који ми пуни пушку и помаже око свега. А то је мој отац, који највише верује у мене. Пуно ми значи, иде на тренинге са мном, набавља ми опрему, муницију... Морам да споменем и све људе у клубу, Александра Пауковића, Стевана Плетикосића, Милутина Стефановића...

И отац и асистент...

Томислав Ристић, отац Драгана Ристића, сјајно је са њим на такмичењима, тренинзима... Набавља опрему, кућује дијаболо, меће... И свакако, поносан је на успех свој сина.

- Сваки дан тренирамо. Искуцамо по 100 до 120 дијабола. Када говоримо о Драгановим резултатима, рећи ћу вам само да он може много боље од, рецимо, 10,4 или 10,5 из једног хица. У овом сиротињу је стварна конкуренција, ја морамо ићи на резултат 10,6 и преко. А Драган то може. Он има срца. Тако ми је у Загребу рекао један Енглец, који је ирисио да чешишиа мом сину на великом успеху. Ја сам му последњи одао признање и моћу само да кажем да би било штељаво да после толико рада и труда нисмо ништа урадили.

Тајна Тома, што се првенства у Загребу тиче, ућушио је низ комплимената на рачун организатора. Почев од судија које су им искрено честитали на успеху, па до превоза комбијем од хотела до стрелишта удаљеног око 12 километара.

Значи, како се снађете.

Па... тако је. Сећам се да је мој отац једном приликом ишао у Минхен да ми купи дијаболо, атестираних, које се не могу наћи увек у Србији. С обзиром да је у то време тада био и Светски куп за наше стрелце, искористио је да се са ек-

сперименталног савеза Србије бар превезе до Немачке. Купио је 25 хиљада дијабола и пет хиљада мета. Све то коштало је око 600 евра. И тада су нам исти људи помагали.

Колико вас стрељаштво испуњава, као спортисту, човека... И, пре свега, откуд интересовање баш за овај спорт?

Почело је на републичким играма и дружењима особа са инвалидитетом, а и због природе моје повреде, с обзиром да ми је оштећен четврти пршљен и да делимично могу да користим десну руку и ногу. Стрељаштво је било идеално за мене, а убрзо су стигли и резултати. Већ прве године у Регионалној лиги догурао сам до другог места. Мало ме је, што се тиче неких основа, упутио и савезни селектор Ненад Пајић и ето...

Иако сам у почетку све то видео само као један вид забаве, то је временом прерасло у озбиљан рад и резултате, па сада, све више, и у једну врсту медијске пажње. То ми одговара јер се надам да ће се и други млади људи са посебним потребама, препознати у овој прилици.

Шта би вас учинило занста срћним у овом спорту?

Једно стрелиште у Крагујевцу. Мислим да то ови људи и спортисти занста заслужују. Волео бих да добијемо стрелиште за малокалибарску пушку јер ћу највероватније и ја, од следеће године, почети да се такмичим и у тој дисциплини. Ако ни то не може, онда нека нам бар купе две-три електронске мете. Оне нису скупе, а и срамота је да још увек гађамо у папирне мете.

СТРЕЉАШТВО

Малокалибарка за вађење

КРАГУЈЕВАЧКИ олимпијцац Стеван Плетикосић заузео је 70. место у гађању ваздушном пушком, првог дана такмичења Шампионата света, које је у току у Минхену. Плетикосић је, у конкуренцији 134 такмичара, "убио" 588 кругова, што му је, по речима селектора Зорана Стојиљковића, најгора серија уз ону на Европском првенству у Норвешкој.

У екипној конкуренцији, репрезентација Србије је са 1.755 кругова (Миросављев 596, Марковић 591, Плетикосић 588) освојила осмо место у конкуренцији 31. селекције. Злато су узели Кинези, сребро Руси, а бронзу Италијани.

Стеван Плетикосић ће, међутим, тек наступити у гађању малокалибарском пушком у дисциплинама тростав и три пута 40 метака. Ту се очекују много бољи резултати од крагујевачког стрелца.

С. М. С.

МИРКО СЕ ДОВЕЗАО ДО ТРОНА

БИЦИКЛИЗАМ

Прваци Балкана

СЕНИОР Бициклички клуб Раднички Бојан Ђурђић и јуниор Мирко Скандарски освојили су златне медаље у својим категоријама, чиме су се заслужено домогли титуле првака Балкана на првенству у планинском бициклизму у Црној Трави.

Добре резултате остварила су још два крагујевачка јуниора. Лука Николић био је четврти, а Александар Цветковић шести у генералном пласману.

С. М. С.

МИЛОШКОВИЋ СЕ ВРАЋА КУЋИ

ФУДБАЛ

РАДНИЧКИ ФИНИШИРА ПРИПРЕМЕ

Јавореее...

ИВАЊИЧКИ суперлигаш, екипа Јавора, био је успешнији у пријатељском одмеравању снага са нашим Радничким 1923. Јесте да се домаћин није наиграо, да смо и ми имали шансе, али преко пенала који је реализовао Одица и гола главом Миличића, славио је са уверљивих 2:0.

Ипак, на овом сусрету могло се видети да тренер Чапљић полако "кристализује" тим који ће бити окосница у прволигашком надметању за најављену позицију која води у елиту. Утакмицу су започели: Чанчаревић, Божић, Ристић, Опанчина, Милошевић, Медовић, Крмар, Петровић, Видић, Леповић и Живановић, а потом су још ушли Ђогатовић, Спалевић, Радовано-

вић, Миленковић, Јајић и Љубичић.

До првог првенственог искушења, 15. августа, Крагујевчани ће имати још две контроле. Наиме, јуче је гостовао састав Јагодине, а у суботу, од 17 и 30 сати, то исто учиниће и београдски Рад.

В. У. К.

(НЕ)НАДАНО ПОЈАЧАЊЕ "ЦРВЕНИХ"

Лестин comeback

НЕ можемо да тврдимо са стопостотном сигурношћу, али расположиве информације говоре да ће се Станимир Милошковић, најбољи појединац Радничког у минулој сезони, највероватније вратити међу "црвене". Тренутно је у Грчкој, "на одмору" или шта већ, па је ино "потера" у току.

Отприлике, популарни Леста на "Чика Дачу" стиже тик пред прволигашку премијеру. Дакле, до недеље, 15. августа. А можда и пре.

В. У. К.